

S146500L- LSA

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 9. december 2015 af Østre Landsrets 23. afdeling
(landsdommerne Jens-Christian Bülow (kst.), Steen Mejer og Gunst Andersen med domsmænd).

23. afd. nr. S-1465-15:

Anklagemyndigheden

mod

T

Født november 1987

(advokat Anders Rohde, besk.)

Roskilde Rets dom af 20. maj 2015 (9-3050/2015) er anket T med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse, herunder at straffen skal fastsættes under anvendelse af straffelovens § 247, stk. 1.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne F
og V2, der alle har forklaret i det væsentlige som i byretten.

Den i byretten af vidnet V1 afgivne forklaring er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han var ved F's lejlighed den 4. april 2015. Han tog hjem til hende, fordi han samme dag havde set hende i byen i bil, hvor han ikke havde mulighed for at tale med hende. Han var ved lejligheden men ikke indenfor. Han har ikke nogen nøgle til F's lejlighed. Han har ikke haft kniven omhandlet i forhold 2 i hånden. Han ved ikke, hvorfor F ringede til alarmcentralen. Mens han var ved hendes lejlighed, begyndte hun at græde. Stemningen var okay. Han gik derfra, da hun begyndte at græde. Han var i hendes lejlighed 3-4 dage forud for den 4. april, hvor han hjalp med at rydde op, og han hostede på det tidspunkt og kan derved have efterladt DNA-spor. Han ser børnene omtrent en gang ugentligt. Han forstår ganske meget dansk, men synes udtalen er svær. Han er ordblind og har svært ved at læse, både dansk og albansk. Han bor i sin lejlighed og passer en uddannelse som murer.

Vidnet F har supplerende forklaret blandt andet, at tiltalte var inde i lejligheden. Hun ved ikke, hvordan han kom ind, men hun tror, at han havde en nøgle. Hun kan ikke huske, at hun har givet ham en nøgle. Der var ikke tegn på indbrud. Tiltalte var rigtig vred. Han sagde, at hun løj og kaldte hende en masse ting, blandt andet "luder". Han spyttede efter hende og ramte hende på hagen og brystet. Tiltalte havde ikke kniven i hånden, da hun så ham første gang. Hun løb ud på badeværelset, og han løb ud i køkkenet. Han kom derefter til badeværelset med kniven i hånden og sagde "jeg kan bare slå dig ihjel nu" eller lignende. Han holdt kniven op foran hendes bryst i kort afstand. Det lykkedes hende at komme ud i køkkenet og smække døren, der ikke har håndtag ud til gangen, hvor tiltalte befandt sig. Fra køkkenet ringede hun til alarmcentralen og sin søster. Hun forlod ikke køkkenet, før søsteren og nogle andre personer var ankommet. Hun ville ønske, at børnene kunne se deres far mere, for de er glade for ham, og han elsker dem. Det er det, der gør sagen svær. Hun er næsten helt sikker på, at hun alene har forældremyndigheden over børnene.

Vidnet V2 har supplerende forklaret blandt andet, at hun kunne høre på F at denne var oprigtigt bange, da hun ringede til vidnet, og vidnet blev også bange. Hendes mand og de andre, der var til stede hos vidnet, kunne høre, at F skreg i telefonen. F sagde, at tiltalte var i hendes lejlighed, og at han havde været der, da F ankom. Vidnet opfattede situationen som så alvorlig, at hun tog sin mand med hen til F's lejlighed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig efter anklageskriftet.

Straffen, der for så vidt angår voldsforholdet fastsættes under anvendelse af straffelovens § 247, stk. 1, findes passende udmålt.

Efter udlændingelovens § 24 b, stk. 3, skal en udlænding, der er idømt betinget udvisning, udvises, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, når den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold.

Udvisning kan således ikke finde sted, hvis det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, hvilket omfatter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 1, om respekt for blandt andet privat- og familieliv. Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, jf. Maslov mod Østrig, dom af 23. juni 2008, at der skal foretages en proportionalitetsafvejning, hvori indgår en række kriterier.

Uanset at tiltalte ikke har permanent opholdstilladelse, men alene har haft lovligt ophold her siden 2009, findes der – efter en samlet afvejning af kriminalitetens art og grovhed over for navnlig den omstændighed, at tiltalte har to mindreårige børn, der må forventes at blive i Danmark – ikke grundlag for udvisning, da Danmarks internationale forpligtelser er til hinder herfor.

I overensstemmelse med udlændingelovens § 24 b, stk. 3, skal tiltalte udvises betinget på ny. Prøvetiden, der er to år, regnes fra tidspunktet for løsladelsen som bestemt nedenfor.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen stadfæstes med den ændring, at T frifindes for påstanden om udvisning, således at han udvises betinget af Danmark på vilkår, at han i en prøvetid, der udløber 2 år efter løsladelse, ikke begår strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 15-12-2015

Linda Svarre-Andersen

Kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 20. maj 2015

Rettens nr. 9-3050/2015
Politiets nr. 1200-74265-00062-15

Anklagemyndigheden
mod

T

Født november 1987

Arrestantsag

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 16. april 2015.

T

er tiltalt for

1.

overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1,
ved den 4. april 2015 på et ukendt tidspunkt forud for kl. 12.30, uberettiget
og på ukendt vis at have skaffet sig adgang til F bo-
pæl på adressen

2.

trusler efter straffelovens § 266,
ved den 4. april 2015 ca. kl. 12.30 på adressen
, at have truet F idet tiltalte udtalte "jeg kunne
bare slå dig ihjel nu" eller lignende samtidig med at han pegede på F
med en kniv i en afstand af ca. 20 cm fra hendes brystparti, hvilket var egnet
til at fremkalde alvorlig frygt for hendes liv, helbred eller velfærd.

3.

overtrædelse af straffelovens § 244,
ved den 4. april 2015 umiddelbart forinden den i forhold 2 nævnte episode
på adressen at have spyttet F
i ansigtet.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24 b, stk. 3, jf. § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 2, nr. , udvises med indrejseforbud i 4 år.
Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er under hovedforhandlingen i sagen afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne F V1 og V2

Tiltalte, T har forklaret blandt andet, at han har været kæreste med F igennem 4-5 år. De har sammen 2 børn, en søn på 3 år og en datter på 2 år. Siden samlivsophævelsen har de haft et fint forhold, og han ser jævnligt børnene. Han så senest børnene den 2. april 2015, hvor F kom og hentede dem. I den forbindelse hyggede de sig og spiste pizza sammen. Hun fortalte også ved den lejlighed, at hun, børnene samt hendes mor skulle til Sverige i påsken. Han blev derfor forbavset, da han lørdag den 4. april om formiddagen så F på gaden i . Han tror ikke, at hun ved den lejlighed så ham. Senere på dagen omkring middagstid opsøgte han hende for at spørge, om han kunne få børnene til samvær, når nu de alligevel åbenbart ikke var i Sverige. Hun ville dog ikke lukke ham ind på sin bopæl, derfor stod han ude på gaden og talte med hende, der stod i køkkenvinduet på 1. sal. Under samtalen begyndte hun pludselig umotiveret at græde og sagde, at hun ville ringe til politiet. Han forstod ikke hvorfor, men gik hjem. Kort efter gik han over til sin ven V1 . Han lånte hans telefon og ville ringe til F for at høre nærmere om, hvorfor hun ville ringe til politiet. Han fik dog ikke fat i F men kun i hendes søster og hende ønskede han ikke at diskutere problemet med, hvorfor han afbrød samtalen. Han var således ikke inde i F's lejlighed, og han har ikke hverken truet eller spyttet på hende. Det er rigtigt, at han i grundlovsforhøret afgav en helt anden forklaring. Han forklarede her, at han lørdag den 4. april befandt sig hos en kæreste i nærheden af . Det er også rigtigt, at han fastholdt denne forklaring under en senere politiafhøring. Men det skyldtes alt sammen, at han var nervøs for, hvad F havde fortalt politiet, og om han i den sammenhæng kunne risikere at blive udvist. Han har aldrig haft nøgle til F's nuværende bopæl.

Foreholdt at der på F's bluse er fundet dna-spor, der med stor sikkerhed stammer fra tiltalte, forklarede tiltalte, at han få dage før gerningsdatoen var på F's bopæl, hvor han blandt andet hjalp med at rydde op og herunder samle tøj op fra gulvet. Han var på det tidspunkt stærkt forkølet og kan i den forbindelse nemt have afsat dna på nogle beklædningsgenstande.

F har som vidne forklaret blandt andet, at hun lørdag den 4. april om formiddagen var ude at handle. Hun kom tilbage

til sin bopæl omkring kl. 12.00. Hun låste sig ind af hoveddøren og gik op af trappen til sin lejlighed, og da hun stod med ryggen mod køkkenet, hørte hun pludselig en lyd bag sig. Hun vendte sig og så, at tiltalte var i hendes lejlighed. Han var meget ophidset, og hun blev meget bange. Han gik hen og tog fat i hende og rev i hendes tøj. Han spyttede også på hende. Hun forsøgte at løbe ud på badeværelset og smække døren, men bademåttten var i vejen. Tiltalte kom nu hen imod hende med en af knivene fra hendes køkken. Han havde den i hånden og pegede den i mod hende i en afstand af ca. 20 cm, idet han samtidig udtalte "jeg kunne bare slå dig ihjel nu". Derpå sænkede han dog kniven og lod den falde på gulvet. Hun fik på en eller anden måde samlet kniven op og løb nu ud i køkkenet, hvor det lykkedes hende at smække døren. Hun ringede derpå til sin søster, der vejledte hende om at ringe til politiet, hvilket hun gjorde. Tiltalte var meget gal på hende, fordi hun havde løjet. Det var rigtigt, at hun nogle dage forinden havde fortalt ham, at hun skulle til Sverige sammen med børnene og sin mor, det var imidlertid kun hendes mor og børnene, der var i Sverige. Hun skulle blive hjemme for at arbejde, men hun stak ham denne nødløgn, fordi hun ikke ønskede at blive opsøgt af ham, mens hun var alene hjemme. Spytklatten ramte hende på hagen og på brystet.

Foreholdt at vidnet under en tidligere afhøring hos politiet skulle have forklaret, at tiltalte hele tiden holdt kniven ned langs siden, fastholder vidnet den i dag afgivne forklaring. Hun har også rettet dette under en senere afhøring hos politiet. Tiltalte har ikke været i hendes lejlighed i en periode af 2-3 uger forud for gerningsdatoen. Det er rigtigt, at hun hentede børnene hos ham et par dage før gerningsdatoen, men der var ikke tale om, at de hyggede sig. Det var alene ham og børnene, der spiste pizza, og hun skyndte sig hurtigt derfra med børnene.

V1 har som vidne forklaret blandt andet, at han er ven med tiltalte. Den 4. april kom tiltalte på besøg omkring middagstid. Tiltalte bad om at låne vidnets telefon, fordi hans egen telefon var til reparation, og det fik han lov til. Tiltalte sagde ikke, hvem han skulle ringe til, og vidnet overhørte heller ikke samtalen, idet tiltalte gik udenfor.

V2 har som vidne forklaret blandt andet, at hun er søster til F . Den 4. april var vidnet hos nogle venner, da F ringede. Hun var stærkt oprevet og græd og skreg op i telefonen. Hun fortalte, at tiltalte var i hendes lejlighed, og at hun havde låst sig ude på toilettet. Hun ringede ca. kl. 12.00. Vidnet bad hende ringe til politiet. Kort efter ringede vidnet tilbage for at høre om F havde ringet til politiet, idet hun lød meget skrækslagen. Da hun på ny ringede senere, kunne hun ikke få forbindelse med F og valgte derfor at tage derhen sammen med nogle venner for at bistå F . F sagde under telefonsamtalen, at tiltalte havde en kniv, og da vidnet ved, at F tidligere var blevet truet var hun meget bekymret for F . Da de nåede frem efter ca. 15 minutter var tiltalte imidlertid gået. De afventede derpå politiets ankomst. Hun gav

telefonen til vidnet, som kunne høre, at det var tiltalte, der ringede, men samtalen blev hurtigt afbrudt.

Lydoptagelse af F's ' opkald til alarmcentralen er afspillet under hovedforhandlingen.

Af en erklæring af 6. maj 2015 fra Retsgenetisk Afdeling på Københavns Universitet fremgår, at der på en bluse tilhørende F blev fundet biologiske spor, hvis dna-profil blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynlig, hvis en del af det undersøgte dna stammer fra tiltalte, end hvis ikke en del af det undersøgte dna stammer fra denne. Beregningen forudsætter, at ingen af de påviste dna-faktorer stammer fra nære slægtninge til tiltalte.

Af erklæringen fremgår endvidere, at dna-profilen for det biologiske spor på en kniv taler imod, at noget af det undersøgte dna stammer fra tiltalte.

Tiltalte er tidligere straffet

ved Retten i Roskildes dom af 26. august 2014 efter straffelovens § 244 og § 266 med fængsel i 30 dage, betinget med vilkår om samfundstjeneste

ved Retten i Roskildes dom af 24. februar 2015 efter straffelovens § 123 med fængsel i 60 dage. Tiltalte blev endvidere udvist betinget med en prøvetid på 2 år efter løsladelse.

Udlændingestyrelsen har den 12. maj 2015 udtalt blandt andet:

"...

Opholdsgrundlag og længde

T indrejste i Danmark den 24. marts 2005 sammen med sin far, hvor han søgte om asyl.

Den 6. oktober 2005 blev T meddelt afslag på asyl.

Den 12. oktober 2005 søgte T om humanitær opholdstilladelse i Danmark.

Den 2. december 2005 blev T meddelt afslag på humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1.

...

Den 7. juli 2009 blev T meddelt midlertidig opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1. Denne opholdstilladelse er senest den 17. september 2014 forlænget frem til den 7. juli 2019.

...

T har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i ca. 5 år og 8 måneder.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets længde fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 23, nr. 1.

...

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T i kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 12. maj 2015.

- Heraf fremgår blandt andet følgende:
- T i kom til Danmark i 2002 sammen med sin far.
- T's mor er død. Herudover har T to søskende, som han ikke har kontakt til.
- T har ingen anden familie i hverken Danmark eller Kosovo.
- T i har gået i skole i Kosovo.
- T har gået på sprogkursus og på handelsskolen i Danmark.
- T går i øjeblikket på teknisk skole med henblik på at komme i lære som murer.
- T i modtager SU.
- T i har to børn, som han ser cirka 2 gange om ugen. Der er ikke aftalt fast samvær.
- T har ikke haft fast arbejde i Danmark.
- T i oplyser, at han har ingen fysiske lidelser, men han er psykisk præget af krigen i Kosovo.
- T oplyser, at han i hjemlandet blev arresteret af myndighederne som 12-årig og fik tæsk.
- T er bange for at rejse tilbage til Kosovo.

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T uden for de i § 7, stk. 1 og 2 (asylbegrundende forhold), nævnte tilfælde vil lide overlast i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, skal Udlændingestyrelsen bemærke, at spørgsmålet om "ne bis in idem" er blevet forelagt for juridiske kilder ved internationale organisationer i Pristina.

Disse kilder udtaler, at Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvor princippet om "ne bis in idem" anses for at være indeholdt i artikel 6, er integreret i kosovariske lovgivning gennem artikel 22 i Kosovos grundlov, og at konventionen har forrang i tilfælde af konflikt mellem konventionen og en lokal lovbestemmelse.

Kilderne udtaler endvidere, at den kosovariske straffelovs artikel 103 ff direkte siger, at den som har afsonet en straf, som er idømt ved en fremmed retskreds, ikke kan prøves for den samme forbrydelse for en kosovarisk domstol.

De adspurgte juridiske kilder har ikke kendskab til nylige tilfælde, hvor dobbeltstraf er blevet anvendt i praksis.

Udlændingestyrelsen finder efter de i sagen foreliggende oplysninger ikke, at T vil risikere særligt byrdefulde strafforanstaltninger ved en tilbagevenden til Kosovo.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

...

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 3 måneders sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2, nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

..."

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han ikke har nogen tilknytning til Kosova. Han har to søskende, men han har ikke kontakt med dem og ved ikke, hvor de befinder sig. Hans far er i Danmark. Tiltalte har ikke fast samvær med sine børn, men han ser dem jævnligt; mindst to gange om ugen.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 5. april 2015.

Rettens begrundelse og afgørelse

På grundlag af F's forklaring, der bestyrkes af hendes søsters forklaring og af indholdet af F's samtale med alarmcentralen, er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Straffen fastsættes til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 244, § 264, stk. 1, nr. 1, og § 266.

Retten har lagt vægt på, at tiltalte tidligere er straffet to gange for ligesartet kriminalitet, og at forholdene er begået kort tid efter seneste dom.

Retten tager udvisningspåstanden til følge i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24 b, stk. 3, jf. § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6.

Retten har herved lagt vægt på, tiltalte for kort tid siden er betinget udvist, hvorfor udvisning nu skal finde sted, med mindre dette er i strid med Danmarks internationale forpligtelser, hvilket der efter det oplyste fra Udlændingestyrelsen ikke er grundlag for at antage.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 3 måneder.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 4 år. Fristen

for indrejseforbudet regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Jørgen Lougart

/kapo

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN I ROSKILDE, den 26. maj 2015

Maria Stege
kontorfuldmægtig